

РЕШЕНИЕ

№ 1304

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 01.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **7327** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители.

Образувано е по жалба от Д. В. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Я. И. Т., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], против Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/1417 от 10.03.2022 г., за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020 г., издадено от заместник – изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която по заявление за подпомагане с УИН 22/260520/98751 е намалена оторизацията в размер на 4 633 лв., от общо заявени 10 561.50 лв., както и в частта, с която от оторизираната сума в размер на 5 928.39 лв. е прихваната сума в размер на 3 133.62 лв., поради което са изплатени 2 794.77 лв.

С жалбата се твърди нищожност, алтернативно - незаконосъобразност на уведомителното писмо. Исканата му поради липса на мотиви, при което не може да бъде извършена преценка относно правилното приложение на материалния закон. Не било посочено правното основание за издаването му. Не ставало ясно защо средствата са намалени с общо 7 766.73 лв. Претендира разноски, за които е представен списък (л.158). Излага подробни съображения в депозирано писмено становище.

Ответникът – заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, в съдебно заседание не е представляван. В депозираните писмени бележки от процесуалния му представител – юрк. Ц., моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски за

юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Д. В. И. е регистриран земеделски производител с УРН 684055. Със Заявление за подпомагане с УИН 22/260520/98751 (л.29) е заявил за подпомагане за кампания 2020 г. площи по схеми за директни плащания, а именно: Схема за единно плащане на площ (СЕПП), Схема за преразпределително плащане (С.), Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания (ЗДП), Схема за млади земеделски стопани (М.), Схема за обвързано подпомагане за плодове (основна група) (СП основна) и Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар (ПНДП).

По делото е представена Заповед № РД-09-155/23.02.2021 г. на Министъра на земеделието, храните и горите (л. 51) с която са одобрени окончателни специализирани слоеве „Физически блокове“ и „Площи, допустими за подпомагане“ за Кампания 2020 като част от Система за идентификация на земеделските парцели, актуализирани за 2020 г. чрез дешифриция на нова цифрова ортофотокарта на страната по самолетно и сателитно заснемане от 2020 г., отразяване на резултатите от теренни проверки от областните и общински структури на МЗХГ и проверки на място по чл. 37, ал .3 и 4 от ЗПЗП, както и чрез проверка на получени възражения срещу обхвата на проекта на специализирания слой „Площи, допустими за подпомагане“, одобрен със Заповед № РД-09-1023 от 15.12.2020 г. на Министъра на земеделието, храните и горите.

По подаденото заявление за подпомагане са извършени административни проверки, въз основа на които е издадено оспореното Уведомително писмо, получено жалбоподателя на 12.07.2022 г. (л.22).

С Уведомителното писмо, в оспорената му част са посочени поисканите суми от жалбоподателя, като оторизираните суми са както следва: по СЕПП 1 384.93 лв., с намаление 0.44 лв. от исканата сума от 1 385.37 лв., С. – 969.57 лв., с намаление от 13.65 лв. от поисканата сума от 983.22 лв., СП (основна) 2 027.67 лв., с намаление 4 573.53 лв. от поисканата сума от 6 601.20 лв., ЗДП – 847.15 лв., с намаление от 25.36 лв. от поисканата сума 872.51 лв., М. – 672.55 лв. с намаление от 20.13 лв. от поисканата сума 692.68 лв., и сума за възстановяване от финансова дисциплина – 26.52 лв.

В Таблица 2 от уведомителното писмо са посочени извършените плащания, като е посочено, че по схема/мярка СЕПП оторизираната сума е 1 370.31 лв., прихваната е сумата от 1 370.31 лв. и са изплатени 0 лв., а по СП (основна) са оторизирани 2 027.67 лв. и са прихванати 1 763.31 лв., а изплатената сума е в размер на 264.36 лв.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза (л.171 и сл.), видно от която вещото лице е приело, че след направен анализ на материалите по делото, за кампания 2020 г. жалбоподателят е заявил за подпомагане площите на шест парцела с обща площ 6.52 ха. При направени проверки в ДФЗ е установило, че по заявлението за подпомагане не са извършвани проверки на място. Посочено е в табличен вид, че за

парцел 12783-589-1-1 със заявена площ 0.87 ха, допустимата площ подпомагане е 0.83 ха, а недопустимата е 0.04 ха; за парцел 127-83-3-1 със заявена площ 0.82 ха, допустимата площ е 0.82 ха, а недопустимата – 0 ха; за парцел 12783-95-3-2 със заявена площ 1.13 ха, допустимата за подпомагане площ е 1.12 ха, а недопустимата 0.01 ха; за парцел 12783-95-4-1 допустимата заявената площ е 1.69 ха, допустима площ е 1.68 ха, а недопустимата е 0.01 ха; за парцел 12783-95-4-2 със заявена площ 1.24 ха, допустимата площ е 1.24 ха, недопустимата – 0 ха; за парцел 12783-5-1 е заявена площ 0.77 ха, допустима – 0.77 ха и недопустима 0 ха, или от общо заявена площ 6.52 ха, площта попадаща в СЕПП допустим слой е 6.46 ха, поради което е посочена допустима площ общо от 6.42 ха и недопустима площ от 0.06 ха. Вещото лице е посочило, че са установени недопустими за подпомагане участъци в три от заявените 6 парцела, общата площ на които е в размер на 0.06 ха. Т.е. наддеклариране в размер 0.93%. Тъй като процента на наддеклариране е минимален (по – малък от 3%) и наддекларираната площ е по – малко от 2 ха, то е оторизирана за плащане цялата заявена площ. От сумите по мерките съгласно чл. 26 от Регламент на ЕС № 1306/2013 г., Регламент № 1307/2013 г. и Регламент № 2020/1801 на Комисията са удържани суми за т.нар финансов дисциплина – за 2020 г. по 2.906192% (които се възстановяват в последствие).

Вещото лице посочва, че два от парцелите са заявени за подпомагане по мярка СП – Схема за обвързано подпомагане за плодове. По – конкретно за парцел 12783-95-4-1 недопустимата площ е 0.01 ха, а за парцел 12783-95-4-2 няма установена недопустима площ. Недопустимата площ за подпомагане от тези парцели е 0.01 ха или наддекларирана в размер на 0.34%, при което оторизираната площ става в размер на 2.93%.

Вещото лице е посочило, че фактурата, приложена на л. 99 от делото е налична и в досието на жалбоподателя в ДФЗ. Въз основа на количеството, посочено в нея и нормативния добив, посочен в Приложение 5 от наредба № 3/2015 г., се установява, че посоченото във фактурата съответства на добив от 0.9 ха ($3339/3718=0.89806347498$).

Размерът на помощта по схемата за обвързано подпомагане следва да бъде изчислен само за 0.9 ха.

Ставката за кампания 2020 по мярка СП е в размер на 2252.97 лв/ха за първите 30 ха, и 1501.98 лв./ха, за площите над 30 ха. Тъй като заявената площ е по-малка от 30 ха, то подпомагането се изчислява по първата сума. При това за оторизираните 0.9 ха сумата е посочена като оторизирана в уведомителното писмо по мярка СП – жалбоподателят е поискал да му бъдат изплатени б 601.20 лв. – по 2252.97 лв. за цялата заявена за подпомагане площ, но тъй като не е представил документи за произведена продукция за цялата площ му е изплатена сумата само за тази част от заявената площ, за която е представена фактура за произведена продукция, а именно за 0.9 ха.

Вещото лице е посочило в заключението си, че тъй като жалбоподателят е имал задължения за бъдещ период от предходната година в размер на 3133.62 лв., за което е бил уведомен с писмо № 02-220-6500/7339 от 05.08.2021 г., тази сума е прихваната от оторизираните суми за 2020 г. Сумата е прихваната в размер на 1370.31 лв. (цялата оторизирана по СЕПП сума) и остатъка от 1763.31 лв. – от оторизираната по СП сума. В своето заключение вещото лице е посочило, че при извършените административни проверки по заявлението на жалбоподателя са били установени като недопустими за подпомагане площи в размер на 0.06 ха.

Като доказателство за реализирана продукция е представена фактура № 2/28.09.2020 г. (л.99), за произведени от него вишни в размер на 3 339.00 тона. При описана норма за продукция на вишни от ха съгласно Приложение 5 на Наредба 3/2015 в размер на 3 718 кг за хектар, въз основа на тази фактура е доказано производството от 0.9 ха.

По третия поставен въпрос вещото лице е посочило, че общия размер на недопустимите и оторизираните площи по заявлението по заявените от него мерки за подпомагане, са както следва:

По мярка СЕПП е заявена площ 6.52 ха, установена е площ 6.46, недопустима площ – 0.06 ха, % наддекларирана площ – 0.93, оторизирана площ 6.52 ха;

по мярка С. е заявена площ 6.52 ха, която е оторизирана в цялост;

по мярка ЗДП е заявена площ 6.52 ха, като цялата е оторизирана;

по мярка М. е заявена площ 6.52 ха, отново цялата е оторизирана;

по мярка СП е заявена площ 2.93 ха, установена е площ 2.92 ха, недопустимата площ е 0.01 ха, % наддекларирана площ е 0.34%, поради което оторизираната площ е 2.93 ха.

При така установените факти, Административен съд София – град обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане за кампания 2020 г. Това писмо обективира волеизявление на компетентен административен орган, съдържащо частичен отказ за изплащане на суми и налагане на намаления, съответно прихващания на суми, което засяга правната сфера на жалбоподателя, а по своята същност представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Този административен акт, подлежи на съдебен контрол, а с оглед срочното подаване на жалбата, изхождаща от лице, което има правен интерес от оспорването на Уведомителното писмо, съдът констатира, че същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В съответствие с чл. 168 АПК, вр. чл. 142 АПК, съдът се произнася относно законосъобразността на оспорения административен акт към момента на издаването му, съобразно всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган. Съгласно приложената на л. 52 Заповед № 03-РД772/08.03.2022 г., на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2 4 и 5, вр. ал. 6 ЗПЗП, чл. 10, т. 1, т. 2, т. 7 и т. 13 и чл. 11, ал. 2 от устройствения правилник на ДФЗ, както и Решение на УС на фонда по т. 6.2 от протокол № 114/15.06.2017 г. (л.60) на П. Д. С. – заместник - изпълнителен директор на ДФЗ, е делегирано правомощието да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане, които са подали заявления по реда на Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. С оглед на това, оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен орган в кръга на представените му правомощия.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3. Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма, но при липса на ясни мотиви и при допуснати съществени процесуални нарушения.

Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл. 59, ал. 2, т. 4

АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за задължителни реквизити, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната проверка за материалноправна законосъобразност на уведомителното писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения своеобразен частичен отказ за подпомагане и прихващане, не се съдържат в акта.

Единствените данни, които се съдържат в оспорената част по таблица 1 и таблица 2 на писмото се свеждат до поисканата от жалбоподателя помощ, в които са посочени размера на поисканата помощ, намаленията и съответно извършените прихващания.

Не става ясно какви са фактическите установявания за извършените намаления, конкретно по подаденото заявление.

В административната преписка и съставените документи, преди издаване на оспорения акт, липсват писмени доказателства за извършена проверка на място, както и липсват данни кога е извършена такава проверка. Видно от заключението на СТЕ при направени проверки в ДФЗ вещото лице е установило, че по заявлението за подпомагане не са извършвани проверки на място. Вещото лице посочва, че са установени недопустими за подпомагане участъци в три от заявените 6 парцела, общата площ на които е в размер на 0.06ха. Т.е. наддеклариране в размер 0.93%. Тъй като процента на наддеклариране е минимален (по – малък от 3%) и наддекларираната площ е по – малко от 2 ха, то е оторизирана за плащане цялата заявена площ. В обжалвания административен акт обаче не се съдържат мотиви относно наличието на недопустими площи, нито разлика между декларираното и допуснатото за подпомагане. По – нататък вещото лице е посочило, че жалбоподателят е имал задължения за бъдещ период от предходната година в размер на 3133.62 лв., за което е бил уведомен с писмо № 02-220-6500/7339 от 05.08.2021 г., тази сума е прихваната от оторизираните суми за 2020 г. Сумата е прихваната в размер на 1370.31 лв. (цялата оторизирана по СЕПП сума) и остатък от 1763.31 лв. – от оторизираната по СП сума. Доказателства за такива задължения обаче не са налице по делото. Не става ясно какъв е общия им размер, нито правното основание за дължимостта им.

Фактическите основания са юридически факти, с чието осъществяване се свързва възникването на административното правоотношение, от което произтича правомощието на административния орган да разпорежи определени права и задължения. Непосочването на тези факти и/или некоректното им или общо посочване, изключва както предмета на доказване, така и преценката за съответствието на същия с материалния закон и не на последно място - целта на закона. Не е посочено какви конкретни факти и обстоятелства са били взети предвид, за да приеме административният орган, че следва да извърши намаления на поисканата от жалбоподателя субсидия по посочените схеми за директни плащания.

След като не са били извършвани и проверки на място съгласно изискванията на чл. 37 ЗПЗП, то твърдението за наддеклариране следва да се приеме за недоказано. Всъщност, това твърдение, както и останалите фактически и правни основания, не се съдържат в обжалваното уведомително писмо, а данни за такова наддеклариране се извеждат от поддържаната от процесуалния представител на ответника, както и от заключението на вещото лице. Дори да се приеме, че такова наддеклариране действително е налице, с оглед одобрения слой на допустимите за подпомагане площи, то недопустимите площи по заявлението са явно незначителни по размер. Щом няма намаления по СЕПП или ЗДП или С., следва да се приеме, че

декларираните за подпомагане площи са включени в допустимия слой, определен със Заповед № РД 09-1023/15.12.2020 г. и Заповед № РД 09-155/23.02.2021 г. Мотиви в тази насока обаче изцяло липсват в обжалвания административен акт. Практиката на административния орган да генерира автоматично съдържанието на административния акт не съставлява причина за игнориране на общите правила на АПК за издаване на индивидуални административни актове. Органът е длъжен служебно да изясни всички относими факти преди издаване на акта и ясно и недвусмислено да посочи кои от тях приема за доказани, за да приложи съответната правна норма, а не тази дейност да се извършва за първи път в хода на съдебното производство. В този смисъл е и представеното от жалбоподателя Решение № 1690/15.02.2023 г., постановено по адм. д. № 6732/2022 г. по описа на ВАС, Пето отделение.

В случая е налице липса на задължителни реквизити, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо.

Следователно в настоящия казус ответникът издал административния акт в противоречие с чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, което е основание по чл. 146 т. 2 АПК за неговата отмяна. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката. Този документ обаче, следва да е приобщен към акта, като бъде упоменат в него, каквото препращане в случая липсва. Изготвената по делото експертиза не може да допълни липсващите мотиви на оспорения административен акт. Съдът също не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Нещо повече, жалбоподателят е поставен в недопустима ситуация да „гадае“ основанието за властническото волеизявление на органа и не е в състояние да организира адекватно защитата си. В този смисъл съдът не може да осъществи и контролните си функции спрямо акта.

С оглед на изложеното, съдът счита, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК вр. чл. 146, т. 2 и следва да бъде отменен. На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазването на указанията в настоящото решение.

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, в размер на 1510 лв. съобразно представения на л. 158 от делото списък. Съдът намира, че възражението за прекомерност е неоснователно с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/1417 от 10.03.2022 г., за

извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2020 г., издадено от заместник – изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която по заявление за подпомагане с УИН 22/260520/98751, подадено от Д. В. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е намалена оторизацията в размер на 4 633 лв., от общо заявени 10 561.50 лв., както и в частта, с която от оторизираната сума в размер на 5 928.39 лв. е прихваната сума в размер на 3 133.62 лв., поради което са изплатени 2 794.77 лв.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Д. В. И. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сума в размер на 1 510 лв., представляваща сторени по делото разноси.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: